

Salsa!.doc

4

JAARGANG 6 | DEC 2010
DRIEMAANDELIJKE UITGAVE

I N H O U D

Salsa! Vooruit...!	1
Rubriek: Uit goede bron	2
Rubriek: Collectie in de kijker	6
Infobijeenkomst vrijwilligers Itinera Nova	7

NIEUWSBRIEF VAN DE VRIENDEN VAN HET LEUVENS STADSARCHIEF

Salsa! Vooruit...!

Op 5 april 2005 werd in de leeszaal van het Leuvense stadsarchief het 'geboortefeest' van de vzw Salsa! (Samen Actief voor het Leuvense Stadsarchief!) gevierd. Er was iets nieuws begonnen, maar niemand wist of het initiatief levensvatbaar zou zijn. Bovendien wisten maar weinig 'buitenstaanders' wat een archiefdienst is en wat die te bieden heeft.

Het Leuvense stadsarchief ondersteunen en bekendmaken. Dat is wat Salsa! wil. Onbekend maakt immers onbemind, en al te dikwijls bestaat nog het beeld van de archiefdienst als 'muffe bewaarplaats' van 'oud en nutteloos papier', waar 'wereldvreemde en verzuurde dames en heren die nergens anders goed voor zijn', ver van de rest van de wereld wachten op de komst van nog meer papier en die elke ongenode bezoeker argwanend benaderen. Met en voor het archief werken is echter toekomstgericht. Archief dat vandaag door de stedelijke diensten wordt gevormd, is er nuttig voor het bestuur en voor de burger. Eens naar het stadsarchief overgebracht, worden de stukken er in aangepaste lokalen door een dynamische ploeg medewerkers en vrijwilligers op professionele wijze beheerd en ontsloten. Voor informatie over en voor onderzoek in archieven kan in Leuven iedereen sinds 2000 in de ruime en moderne archiefleeszaal van 'Tweebronnen' terecht.

Het werk van de archivissen en de werking van een archiefdienst aan het brede publiek bekendmaken vraagt 'publiekswerking'. Een belangrijk middel daartoe is een nieuwsbrief. *Salsa!.doc* is dan ook hét informatiekanaal voor alles wat er in en om het Leuvense stadsarchief te beleven valt. Vanaf de lente van 2005 verschenen jaarlijks vier fraai vormgegeven afleveringen met een zeer gevarieerde inhoud.

Salsa! heeft vijf actieve jaren achter de rug en is vastbesloten om op de ingeslagen weg verder te gaan. Dit betekent dat Salsa! alle Leuvenaars, en iedereen die belangstelling heeft voor het Leuvense archivalisch erfgoed, zal blijven informeren over en betrekken bij wat het Leuvense stadsarchief te bieden heeft. Daarom organiseert Salsa! lezingen en bezoeken, daarom is Salsa! present in de Stedelijke Deelraad Erfgoed, daarom geeft Salsa! een nieuwsbrief uit en daarom zijn er de *SALSA!-Cahiers*.

Samen actief zijn voor het Leuvense Stadsarchief kan pas echt resultaat opleveren wanneer de groep groot genoeg is. Een vereniging wordt getrokken door het bestuur, maar het zijn de leden die de activiteiten dragen en mogelijk maken. Het bereiken van de doelstellingen van Salsa! hangt dan ook op de eerste plaats af van de leden en van hun betrokkenheid bij de vereniging. Blijf dus lid of word lid van Salsa!: het Leuvense Stadsarchief rekent op U!

Salsa! is na vijf jaar nog niet 'eeuwenoud', maar is wel 'springlevend'. Daarom zeg ik: 'Salsa! Vooruit...!'

GUSTAAF JANSSENS, VOORZITTER SALSA! VZW

Uit goede bron

De individuele vreemdelingendossiers in het stadsarchief van Leuven

Het stadsarchief van Leuven bewaart ruim 120 meter individuele vreemdelingendossiers uit de periode van het midden van de negentiende eeuw tot 2001. Ze vormen een unieke en essentiële bron voor historisch, biografisch en genealogisch onderzoek.

Historiek

In 1839 belastte de Belgische Staat de dienst Openbare Veiligheid, een autonome directie onder de minister van Justitie, met de controle van de vreemdelingen op zijn grondgebied. Ter vrijwaring van de openbare orde moest deze organisatie ongewenste vreemdelingen uit het land

verwijderen. Om die taak efficiënt te kunnen vervullen, moest men kunnen rekenen op de steun van de gemeenteadministraties. Zij dienden elke inschrijving van een vreemdeling in het gemeenteregister onmiddellijk aan de Openbare Veiligheid te melden. Deze moest dan beslissen of de betrokkene in het land kon blijven. Was dit

het geval, dan bleef de Openbare Veiligheid de vreemdeling in kwestie gedurende zijn verdere verblijf in België *nauwlettend* in de gaten houden. Alle autoriteiten, inclusief het leger en de gerechtelijke macht, hoorden van elk document over een vreemdeling een kopie door te sturen naar de Openbare Veiligheid.

De verworven inlichtingen werden door de centrale overheidsadministratie opgenomen in een gigantische databank *avant la lettre*, opgebouwd uit tienduizenden vreemdelingendossiers. Elk dossier kreeg op centraal niveau een S.P. (*Sûreté publique*) of O.V. ('Openbare Veiligheid') nummer, waarmee iedere immigrant administratief kon worden geïdentificeerd. Binnen de Openbare Veiligheid was de Vreemdelingenpolitie in de praktijk belast met het migratiemanagement. In 1977 wijzigde de benaming van deze directie in de Dienst Vreemdelingenzaken, die op 1 januari 1994 werd overgeheveld naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tot op heden is de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk voor de centrale opvolging van vreemdelingen in ons land, wat intussen heeft geleid tot de aanleg van meer dan zes miljoen individuele dossiers.

De indrukwekkende dossierreeks op centraal niveau mag ons echter niet doen vergeten dat de gegevens hierin grotendeels afkomstig zijn van de individuele

Administration communale

DE LOUVAIN

Bureau de Population

ETRANGERS

RECENSEMENT DE 1900.

Volume 28 Folio 6797

Rue de *Namur*, n° 112

Date d'inscription : *30 Octobre* 1900.

COMPOSITION DE LA FAMILLE	LIEU ET DATE DE NAISSANCE	PROFESSION	OBSERVATIONS MUTATIONS, ETC.
<i>Spoorenberg Henri - Abraham - Reinier</i>	<i>Utrecht, (Geld) Pays-Bas 28 September 1885</i>	<i>religieux</i>	<i>Raye d'office Savant</i>

vreemdelingendossiers op lokaal niveau, geopend door de stedelijke en gemeentelijke administraties. Zo bewaart het stadsarchief van Leuven ruim 120 meter vreemdelingendossiers die anderhalve eeuw migratiegeschiedenis in de universiteitsstad bevatten. De dossiers in kwestie zijn hoofdzakelijk opgedeeld in vier chronologische reeksen. De oudste reeks omvat alle dossiers geopend tot december 1961, een tweede reeks loopt van 1962 tot februari 1981, een derde reeks betreft de dossiers van maart 1981 tot februari 1991 en een laatste reeks loopt tot 2001. Binnen elke onderreeks zijn de dossiers alfabetisch geordend op de familienaam van de vreemdelingen in kwestie.

Een blik in de dossiers

In de regel werd één dossier geopend per immigrant. Indien sprake was van een gezin, werden de minderjarige kinderen en de echtgenote evenwel in het dossier van de vader/echtgenoot opgenomen. Wat de inhoud betreft, bevat het doorsnee dossier vrijwel altijd een gemeentelijke aankomstverklaring. Hoewel elke gemeente haar eigen inlichtingenblad (*bulletin des renseignements of inlichtingenbulletijn*) opstelde, bevatten deze veelal gestandaardiseerde vragen. De familiale en professionele situatie van de vreemdeling, de documenten waarover deze bij zijn aankomst beschikte en zijn vermoedelijke

verblijfsduur komen steeds aan bod. Deze documenten bieden op geregelde tijdstippen inzicht in de dynamiek van het huishouden van de immigranten en verschaffen informatie over de wijzigingen in hun professionele en familiale situatie. De gemeentelijk inlichtingenbladen vormen zo een uitstekende bron om de herkomst van de vreemdelingen en hun migratieparcours in kaart te brengen.

Ook de hoofdmomenten in het leven van de vreemdelingen zijn goed gedocumenteerd in de dossiers. De akten van de bur-

gerlijke stand bieden zicht op geboortes, huwelijken of sterfgevallen en geven ook aanwijzingen over de familiale en professionele situatie van de immigrant. Deze geboorte-, huwelijks- en overlijdensakten vormen samen met de aankomstverklaringen het gros van de documenten in vele individuele vreemdelingendossiers. Voor 1900 kan de geïnteresseerde onderzoeker soms terugvallen op een persoonsbeschrijving of een 'signalement' van het individu (lichaamsbouw, gelaatstrekken, kleur van het haar en de ogen, ...), die in de loop van de 19de eeuw steeds gedetailleer-

STAD LEUVEN		Inschrijving in het Vreemdelingenregister			
VREEMDELINGENPOLITIE		NATIONALITEIT <i>Spanja</i>			
NR. VREEM. REG. <i>25.866</i>		O. V. N. Vluchteling van			
NR. G. V. <i>3.842.524</i>		(getuigschrift nr. dossier nr. afgeleverd te op			
Rants Kaart Nr.	Naam en Voornamen	Plaats en datum van geboorte	Beroep	Datum v. inschrijving te Leuven	Aanmerkingen
	<i>Idoy SEGURA Ramon</i>	<i>Tafalla 9.5.1947</i>	<i>Student</i>	<i>16.11.1970</i>	
Borg. Stand					
INSCHRIJVINGEN:		Datum			
Aankomst	<i>IN Tafalla (Spanje)</i>				
Adres	<i>D. de la Cruz 36</i>	<i>16.11.70</i>			
Vertrek	<i>Al. G. de la Cruz</i>	<i>16.11.71</i>			
Amb. schrapping	<i>Burbeidhuil, 36</i>	<i>16.12.71</i>			
Overlijden					
Belg. National.					

der werd. Na de Eerste Wereldoorlog vonden de fotografie en het nemen van vingerafdrukken ingang als bijkomende identificatiemethode.

Soms rees er twijfel over de identiteit van een persoon of oordeelde men dat een vreemdeling een potentieel gevaar betekende voor de openbare orde. In dat geval werd contact opgenomen met de autoriteiten van de stad of het dorp waarvan de vreemdeling beweerde afkomstig te zijn, om diens verleden uit te spitten. Deze procedure werd stelselmatig toegepast op vreemdelingen die in aanvaring kwamen met het gerecht. Elke verdenking van crimineel gedrag had onmiddellijk weerslag op de inhoud van de dossiers.

Een vreemdelingendossier kon op verschillende manieren worden afgesloten. Indien de immigrant in België overleed, werd diens dossier beëindigd met een overlijdensakte. Dikwijls leidde ook het aannemen van de Belgische nationaliteit tot het afsluiten van het dossier. Tenslotte kon een vreemdelingendossier gesloten

worden door het definitief vertrek van de immigrant uit België. Een beperkt aantal vreemdelingen werd onder rijkswachtbegleiding uit het land gezet, wat uiteraard vermeld staat in de dossiers.

De individuele vreemdelingendossiers kunnen vanuit verschillende invalshoeken worden bestudeerd, gaande van de levenslopanalyse van vreemdelingen tot het vastleggen van migratiepatronen. Via deze dossiers kan men inzicht verwerven in de sociale leefwereld van groepen uit de samenleving die zelf weinig sporen hebben nagelaten. Tenslotte vormen de dossiers een bron die de veranderende overheidsinterventie in het maatschappelijke leven uiterst gedetailleerd documenteert. Op die manier krijgt de onderzoeker een duidelijk beeld van de dagelijkse werking van het vreemdelingenbeleid. Nochtans dient men op dit punt voorzichtig om te springen met de dossiers en het voorhanden materiaal kritisch te interpreteren. Het opnemen van biografische gegevens in een vreemdelingendossier was

immers geen neutrale operatie. Bepaalde aspecten uit de levenswandel van de immigrant, zoals diens sociale of culturele inburgering, werden geminimaliseerd of zelfs genegeerd, andere elementen dan weer buitensporig uitvergroot. Als gevolg van deze bureaucratische werkwijze is het individuele vreemdelingendossier geen reële biografie, maar eerder het spoor van een administratieve modus operandi, die beantwoordde aan de wens van de Openbare Veiligheid om de openbare orde te beschermen. Men blijft dus grotendeels in het ongewisse over het vroegere leven van de immigrant, alsook over diens beweegredenen en middelen om zijn of haar geboorteland te verlaten. De vreemdeling komt nauwelijks zelf aan het woord in de dossiers. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer hem bijvoorbeeld een uitwijzing boven het hoofd hing, slaagde hij erin zich in het dossier met een relaas van zijn wedervaren te profileren. Ook dit is geen objectief verslag, maar een verdedigingsstrategie van de vreemdeling, die zijn betoog afstemde op de verwachtingen

gen van de overheid omtrent een 'fatsoenlijke' immigrant.

Leuven en Brussel

In principe zijn de individuele vreemdelingendossiers geopend door de Leuvense administratie minder omvangrijk dan hun equivalent op centraal niveau bij de Dienst Vreemdelingen zaken (de voormalige dienst Vreemdelingenpolitie). De centrale dossiers beslaan immers de migratie van vreemdelingen binnen heel België, terwijl de lokale diensten de immigranten niet meer opvolgen eenmaal ze de gemeente- of stadsgrenzen hebben overschreden. Daarom kunnen enkel de hoogste autoriteiten toezicht uitoefenen op vreemdelingen die regelmatig verhuizen of een zwerversbestaan leidden, vermits zij als enigen over informatie van diverse gemeenten en andere overheidsdiensten beschikken. Niettemin zijn de individuele vreemdelingendossiers op centraal niveau voor het grootste deel van de negentiende eeuw slechts fragmentarisch bewaard. Omwille van plaatsgebrek werden vele dossiers rond de vorige eeuwwisseling vernietigd. Bij de selectie sneuvelden vooral de dossiers van passanten en vreemdelingen die slechts kortstondig in België hadden vertoefd. Wat migranten in het Leuvense betreft, kunnen deze lacunes in het bronnenmateriaal dus worden opgevangen door de lokale vreemdelingendossiers uit het stadsarchief.

Daarenboven bevat de archiefreeks in het stadsarchief ook vele dossiers waarvoor geen equivalent op centraal niveau bestaat. Wat de negentiende en de vroege twintigste eeuw betreft, bleek het voor de centrale overheid onmogelijk om het reilen en zeilen van elke vreemdeling minutieus op te volgen. Het toenmalige België kende immers een nog eerder bescheiden staatsinfrastructuur en tolereerde bijgevolg een grote maatschappelijke autonomie. Onder de lokale autoriteiten heerste weinig enthousiasme om de centrale overheid bij elke administratieve beslissing in te lichten. Zeker waar het vreemdelingen van goeie afkomst betrof, waren de lokale autoriteiten veelal nalatig. De vreemdelingen zelf waren al evenmin opgezet met een dergelijke 'bemoeizuchtige' overheid en beschouwden de meldingsplicht als een inmenging in hun privé-leven. De ontoereikende administratieve slagkracht van het overheidsapparaat, in het bijzonder van de onderbemande Vreemdelingenpolitie, helpen de lacunes in het gegevensbestand verder te verklaren.

Tenslotte hebben de individuele vreemde-

lingendossiers in het stadsarchief het voordeel dat de onderzoeker veel sneller zicht krijgt op de micro-immigratie in de Leuvense regio: het specifieke profiel van bepaalde groepen immigranten zoals buitenlandse studenten en geestelijken, komt hier sneller tot uiting.

Raadpleegbaarheid

De individuele vreemdelingendossiers bevatten vaak privacygevoelige gegevens. Indien men de raadpleegbaarheid van de dossiers wil bepalen, kan men zich het best spiegelen aan de adviezen nummers 24/96 en 28/97 van de Belgische privacycommissie. Hierin wordt voorgesteld om dossiers honderd jaar na hun openingsdatum vrij toegankelijk te maken. Ook recentere dossiers kunnen voor historisch onderzoek ter inzage worden gegeven indien de bescherming van privacygevoelige gegevens wordt gegarandeerd. In de praktijk kan het Leuvense stadsarchief alle dossiers geopend voor de Eerste Wereldoorlog gerust vrij toegankelijk maken.

Aangezien de opmaak van de dossierkaften binnen deze subreeks ook duidelijk verschilt van latere reeksen, kan men de oudste dossiers gemakkelijk herkennen en uit de archiefdozen opvissen. Zo vormt de openingsdatum van de dossiers een objectief criterium om de openbaarheid van de stukken te bepalen. De sluiting van een dossier is daarentegen afhankelijk van diverse factoren en varieert dus van geval tot geval.

Verwante bronnen

Het stadsarchief van Leuven bewaart een aantal archiefreeksen waarvan de inhoud een interessante aanvulling vormt op de chronologisch geklasseerde vreemdelingendossiers. Het betreft in de eerste plaats een kleine reeks van 3.400 chronologisch gerangschikte inlichtingenbladen voor de jaren 1922–1931, die destijds (om een of andere administratieve reden) niet werden geïntegreerd in de overeenstemmende vreemdelingendossiers uit de hoofdreeks. Hetzelfde geldt voor een kleine reeks met briefwisseling tussen de stad Leuven en de Vreemdelingenpolitie in Brussel: het betreft telkens vragen naar inlichtingen over bepaalde vreemdelingen, hoofdzakelijk daterend uit het interbellum en alfabetisch geklasseerd op de familienaam van de betrokken personen. Erg interessant zijn de vier vreemdelingenregisters die de Leuvense administratie bijhield over de jaren 1859–1903, terwijl het vreemdelingenregister officieel pas in 1933 in alle Belgische steden en gemeenten werd ingevoerd. Deze chronolo-

gisch geordende registers bieden een handig overzicht van de immigratie, met daarin o.m. de afkomst, het beroep, de identiteitsdocumenten en de woonplaats(en) van de opgetekende vreemdelingen. Daarnaast zijn er de archieven van de Leuvense politie, die een aantal dossiers bevatten inzake de uitwijzing van vreemdelingen rond de eeuwwisseling. Tenslotte kan de geïnteresseerde onderzoeker ook altijd terecht op het Algemeen Rijksarchief te Brussel voor de individuele vreemdelingendossiers geopend op centraal niveau (tot juni 1943) en de naturalisatiedossier (tot 1980).

FILIP STRUBBE

Filip Stubbe werkt als attaché bij het Algemeen Rijksarchief te Brussel, waar hij dit najaar de tentoonstelling 'Grensgevallen. De vreemdelingenadministratie in België (1832–1952)' samenstelde.

Wie meer over dit onderwerp wil lezen, kan volgende literatuur raadplegen:

F. CAESTECKER, *Alien Policy in Belgium, 1840–1940. The Creation of Guest workers, Refugees and Illegal Aliens*. Oxford, 2000.

F. CAESTECKER, F. STRUBBE, P.-A. TALLIER., *De individuele vreemdelingendossiers afkomstig van de Openbare Veiligheid (Vreemdelingenpolitie) (1835–1943)*. Brussel, 2009.

A. MORELLI, 'Recent onderzoek naar de geschiedenis van de immigranten in België', in *Belgisch Tijdschrift voor Nieuwste Geschiedenis*, 3–4, Gent, 2007, pp. 281–581.

In de vorige Salsa!.doc stelden we de omvangrijke prentkaarten- en fotocollectie van wijlen Rik Uytterhoeven, die bij zijn overlijden in 2006 in het bezit van het Stadsarchief kwam, aan u voor. We deden daarbij een beroep op uw hulp voor het identificeren van onder meer het onbekende straatbeeld op de bijgaande kleinere afbeelding.

Een aantal alerte Salsa!.leden reageerden snel na het verschijnen van de nieuwsbrief en gaven daarbij blijk van hun goede kennis van de publicaties van Rik Uytterhoeven. De foto in kwestie werd immers door hem gepubliceerd in het vierde deel van *Leuven Weleer* (foto 35C). Het is een zicht in de Minderbroedersstraat, met rechts de hoek van de Onze-Lieve-Vrouwestraat en op de achtergrond en de toren van de Goede Herder. Dit was een heropvoedingsinstelling voor meisjes en werd in de volksmond ook wel de Grote Blokken genoemd.

Bij het maken van deze opname stond de fotograaf voor de ingangspoort van het Sint-Pieterscollege en legde de straat in de richting van de Kruidtuin op de gevoe-

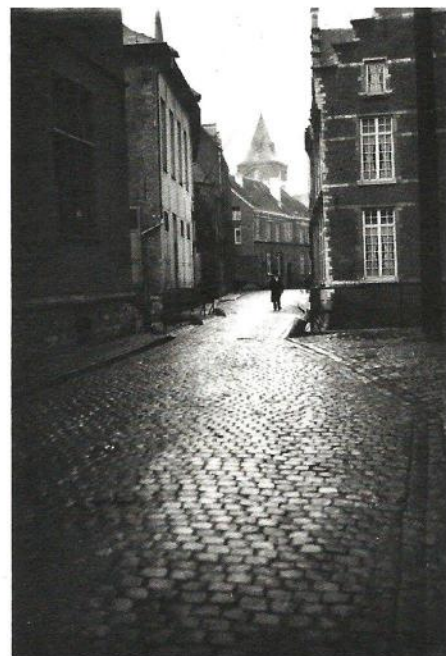
lige plaat vast. De foto dateert uit het interbellum, want het gebouw rechts (dat vandaag deel uitmaakt van het Rega-Instituut) werd tijdens de bevrijding in 1944 verwoest bij het opblazen van de Dijlebrug, waarvan men de reling links tussen de donkere gevel vooraan en de lichte gevel iets verderop ziet. Die witte gevel is het Pannenhuis, waarin tijdens de oorlog noodklassen van het Sint-Pieterscollege ondergebracht waren. Verderop aan dezelfde linkerkant staan de gebouwen die afgebroken werden om er het Justus Lipsiuscollege te bouwen. In de bocht ziet men de voorgevel van het huis 'de Grégoire', waar later het Landbouwinstituut van de K.U.Leuven kwam.

Jos Coeckelberghs meldde nog dat ook afbeelding 53c in *Leuven Weleer* nr. 4 deels hetzelfde straatbeeld toont en dat een zicht van de Minderbroedersstraat vanuit de tegenovergestelde richting door Uytterhoeven gepubliceerd werd in zijn *Nostalgia Lovanensis* als afbeelding 33 (blz. 12).

Om het succes van deze interactieve speurtocht naar Leuvense straatbeelden van weleer te continueren, presenteren

we hierbij een nieuwe foto uit de collectie van Rik Uytterhoeven. De vraag blijft dezelfde: wie weet waar in Leuven deze opname gemaakt werd?

MARIKA CEUNEN

Infobijeenkomst vrijwilligers Itinera Nova

Op zaterdag 4 december verzamelden een dertigtal belangstellenden in de leeszaal van het Stadsarchief voor een informatieve voormiddag over de vrijwilligerswerking van het schepenbankproject Itinera Nova.

Inge Moris leidde de voormiddag in met een presentatie over de bijdrage van de reeds actieve vrijwilligers aan het ontsluitingsproject voor de schepenbankregisters.

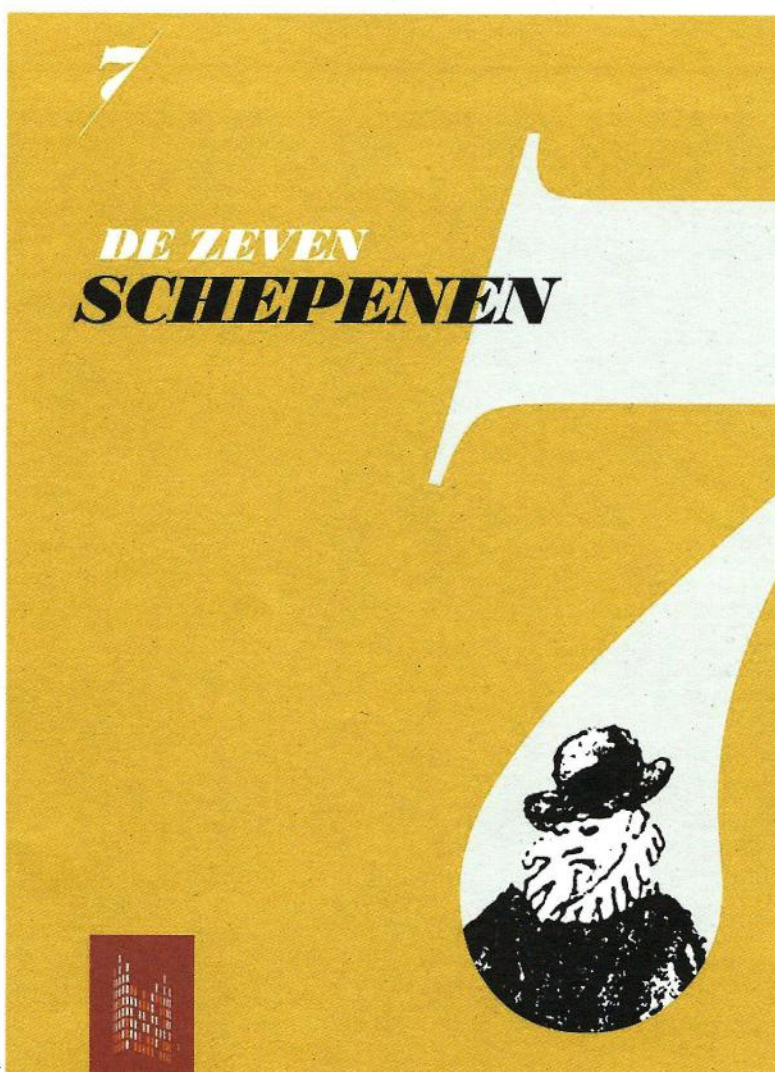
Een tiental nieuwe geïnteresseerden meldden zich aan voor de cursus paleografie, die vanaf 13 januari gedurende vier weken telkens op donderdag van 17.00 tot 19.00u gegeven zal worden. Dit keer wordt speciaal ingegaan op het leren lezen van 16de-eeuws schrift uit de schepenbankregisters. Wie belangstelling heeft, kan zich nog voor gratis deelname aanmelden (inge.moris@leuven.be of 016 300 871).

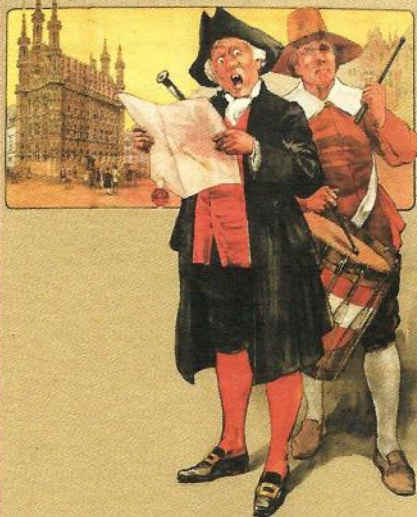
Vervolgens zou E.Z. Kristina, reguliere kunnikes van het Heilig Graf en geboren als Magda Van Wontergem, een lezing houden over haar in 1955 voltooide licentiaatsverhandeling, waarin ze gegevens over zeven Leuvense schepenen uit de roerige periode 1378-1406 geanalyseerd en besproken heeft. Het barre winterweer met veel vroege sneeuw deed zuster Kristina echter ervan afzien om de statige Sint-Trudoabdij te Male te verlaten en naar Leuven te komen. Ze liet zich verontschuldigen, maar niet zonder een samenvatting van haar verhaal te bezorgen, zodat Marika Ceunen de aanwezigen plaatsvervangend een en ander kon vertellen over Lodewijk Pinnock, Jan Witte, Gord Boxhoren, Geert de Grutere, Hendrik Piliizer, Wouter de Zas, Willem Hersthals. Zuster Kristina beloofde overigens om in het voorjaar haar uitgestelde bezoek aan Leuven zeker in te zullen halen.

Wie zolang niet wil wachten om kennis te nemen van de boeiende historische gegevens die ze uit de schepenbankakten van het einde van de 14de eeuw wist te verzamelen over deze zeven Leuvense schepenen, kan vanaf nu in de leeszaal van het Stadsarchief of in het In&Uit-kantoor van de stad een fraai uitgegeven brochure ko-

pen. Ze maakt deel uit van de reeks 7x7: zeven boekjes met daarin de inhoud van de tentoonstellingen die tijdens Erfgoeddag 2010 in het historische stadhuis te bezichtigen waren. Ze handelen over zeven reeksen van Leuvense zeventallen, met naast zeven schepenen ook de zeven Leuvense geslachten, de zeven wonderen van Leuven (de traditionele en de nieuwe), de zeven Leuvense hoofdstraten, zeven stadsgezichten en ook zeven Leuvense vrouwenportretten. De boekjes kosten samen in een box 25 euro, maar zijn ook afzonderlijk verkrijgbaar. Zeker een aanrader.

MARIKA CEUNEN

praktische informatie

Salsa! vzw
Samen Actief voor het
Leuvens StadsArchief!

Maatschappelijke zetel
Stadsarchief Leuven,
Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven

www.leuven.be/salsa
salsa@leuven.be

Bestuursleden

Gustaaf Janssens (voorzitter),
Karel Carmeliet,
Marc Carnier (penningmeester),
Luc Grégoire,
Hendrik Ollivier (secretaris)

U kan lid worden van Salsa! vzw

door overschrijving van
€ 15 (voor gewone leden) of
€ 30 (voor steunende leden)
op volgend rekeningnummer:
IBAN BE93 068-2420772-67
Dit lidgeld omvat de driemaandelijke
nieuwsbrief, mogelijkheid tot aankopen
van de eigen publicaties en gratis
toegang tot de activiteiten van de
vriendenkring.

Stadsarchief Leuven

Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven
T 016 30 08 69
F 016 23 40 06
E archief@leuven.be

Openingsuren leeszaal

Dinsdag, woensdag: 9.00 tot 13.00 u
Donderdag: 9.00 tot 19.00 u
Vrijdag: 9.00 tot 13.00 u

Salsa!.doc

C O L O F O N

is een driemaandelijke nieuwsbrief,
uitgegeven door Salsa! vzw,
de Vriendenkring van
het Leuvens Stadsarchief.

Het abonnement is inbegrepen
in de lidmaatschapsbijdrage voor de vzw.

Redactie

Marc Carnier
Marika Ceunen
Gustaaf Janssens

Redactieadres

Stadsarchief Leuven

Verantwoordelijke uitgever

Gustaaf Janssens
Maria-Theresiastraat 87
3000 Leuven

Foto's

Marika Ceunen,
Eric Dewaersegger,
Stadsarchief Leuven,
Pieter Baert

Druk en vormgeving
Drukkerij Leën | Hasselt

Het bestuur van Salsa! vzw
wenst al haar leden
een mooi jaareinde en
alvast alle goeds voor 2011!

